

FINANSMINISTERIET

Den 8. marts 1976.

Ved skrivelse af 13. februar 1976 (FINANSUDV. BIL. 23.79.) har finansudvalget stillet følgende spørgsmål (nr. 27 i udvalgets bilag):

„Der ønskes en nærmere redegørelse for og beskrivelse af samarbejdet mellem administrationsdepartementet og rigsrevisionen, dels for så vidt angår de almindelige rationaliseringsbestræbelser, dels for så vidt angår edb-området“.

1. Administrationsdepartementets og rigsrevisionens opgaver på det rationaliseringsmæssige område er beslægtede. De skal begge foretage analyser og vurderinger af, om statens ressourcer udnyttes effektivt, og om resultaterne svarer til de forudsætninger, hvorunder ressourcerne er stillet til rådighed for de enkelte styrelser. Der er derfor en naturlig basis for et samarbejde, som dog må tilrettelægges under hensyn til forskellen i de to myndigheders forvaltningsmæssige stilling.

2. Administrationsdepartementet er et regeringsorgan, der løser sine opgaver som led i regeringens administrative og politiske arbejde.

Rigsrevisionen er et uafhængigt forvaltningsorgan, hvis opgaver er fastlagt i en særlig lov, og som rapporterer til statsrevisorerne og folketinget om løsningen af sine opgaver.

Som følge af forskellen i den forvaltningsmæssige stilling er der også karakteristiske forskelle mellem den måde rationaliseringsarbejdet planlægges og forberedes på inden for de to myndigheder. Der er ligeledes forskel på, hvor langt arbejdet føres frem, og hvordan det afsluttes i forhold til de undersøgte styrelser.

3. Administrationsdepartementets rationaliseringsarbejde påbegyndes oftest på et tidspunkt, hvor styrelserne har mærket problemerne og ønsket dem taget op med sagkyndig bistand. Af samme grund føres undersøgelser normalt frem til det stadium, hvor der kan peges på konkrete forslag til problemernes løsning. Ofte arbejdes der sammen med styrelserne i udvalg og arbejdsgrupper om forslagernes udformning og gennemførelse.

Rigsrevisionens rationaliseringsundersøgelser er et led i revisionens kontrolmæssige funktion. Derfor tages udgangspunktet som oftest i regnskaberne eller andre tilgængelige oplysninger om den måde styrelserne har forvaltet deres ressourcer på. Undersøgelserne standser normalt, når eventuelle problemer er konstateret, fordi det falder uden for rigsrevisionens opgave at stille konkrete forslag. Derimod kan den pege på alternative løsningsmuligheder, men den kan ikke afskære sig fra adgangen til en senere kritisk vurdering af de anskaffelser og investeringer, der er blevet resultatet af rationaliseringen.

4. Inden for de grænser, der afstikkes af de nævnte forskelle i rationaliseringsarbejdets udgangspunkt og forløb, har de to myndigheder samarbejdet på forskellig måde.

Administrationsdepartementet har draget nytte af det materiale, revisionen har fremlagt i sine rapporter, bl.a. i de tilfælde, hvor en revisionsundersøgelse er mundet ud i en henstilling til styrelsen om at foretage omlægninger i den hidtidige organisation eller forretningsgang.

Revisionen har som led i sin kontrolvirksomhed foretaget opfølgning af, hvorvidt forslag af økonomisk betydning, som administrationsdepartementet har stillet eller været med til at stille, er blevet gennemført.

5. Med hensyn til rationaliseringen af de statslige indkøb foregår der et løbende